മരണത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം: നിത്യജീവനിലേക്കുള്ള വാതിൽ

ആർച്ച്ബിഷപ്പ്
ഡോ. ജോസഫ് കളത്തിപ്പറമ്പിൽ
(വരാപ്പുഴ അതിരൂപത
മെത്രാപ്പോലീത്ത)

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ മരണം ഒരിക്കലും സർവ്വനാശമോ പ്രതീക്ഷയുടെ അവസാനമോ അല്ല; മറിച്ച്, ദൈവവുമായുള്ള നിത്യമായ ഐക്യത്തിലേക്കുള്ള മനോഹരമായ ഒരു പ്രവേശന കവാടമാണ്. ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ താത്കാലിക വസ്ത്രമഴിച്ചുവച്ച്, ദൈവിക സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന ഈ പവിത്ര നിമിഷത്തെ ഭയ ത്തോടെയല്ല, മറിച്ച് അടിയുറച്ച പ്രത്യാശയോടെയാണ് കത്തോലിക്ക സഭ വീക്ഷിക്കുന്നത്. ലൗകിക ചിന്തകളിൽ മരണം വേദന നിറഞ്ഞ ഒരു വേർപാടായി തോന്നാമെങ്കിലും, ക്രിസ്തീയ വെളിച്ചത്തിൽ അത് സ്നേഹനി ധിയായ പിതാവിന്റെ നിത്യഭവനത്തിലേക്കുള്ള സന്തോഷകരമായ മടക്കയാത്രയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ മുഖാമുഖം കാണുന്ന ധന്യമായ നിമിഷമാണിത്.

ക്രൂശിലെ വിജയം നൽകുന്ന പ്രത്യാശ

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണവും ഉത്ഥാനവുമാണ് ക്രൈസ്തവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ച പ്പാടിന്റെ അടിത്തറ. തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെ അവിടുന്ന് മരണത്തിന്റെ ശക്തിയെ എന്നേക്കുമായി കീഴടക്കുകയും നമുക്ക് നിത്യജീവൻ നേടിത്തരികയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ കോറിന്തോസുകാർക്ക് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യാശയുടെ ഈ സന്ദേശം ഉച്ചത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. മരണമേ, നിന്റെ വിജയം എവിടെ, മരണമേ, നിന്റെ ദംശനം എവിടെ എന്ന് അപ്പസ്തോലൻ ചോദ്യ മുയർത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന് മരണം നാശമല്ല, മറിച്ച് അനുഗൃഹീതമായ നിത്യതയുടെ ആരംഭമാണ്. നാം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നത് താൽകാലിക പരദേശികളായി മാത്രമാണ്; നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ പൗരത്വവും ഭവനവും സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ്. കുരിശിലെ യാഗത്തിലൂടെ യേശു നമുക്കുവേണ്ടി തുറന്നുവച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിലാണ് മരണത്തിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യ മാകുന്നത്. മരണം എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാനുള്ള മനോഹരമായ നിമിഷമാണ്.

പാപപ്പരിഹാരവും രക്ഷാകര പദ്ധതിയും

മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭ ത്തിൽ പാപംമൂലം കടന്നുവന്ന ഒന്നാണ് ഭൗതിക മരണം. ദൈവിക രക്ഷാകര പദ്ധതിയിൽ, അവിടുത്തെ അനുസരണവും സ്വയം സമർപ്പണവും വഴി മരണത്തിന്റെ ശാപത്തെ അവിടുന്ന് അനുഗ്രഹമാക്കി മാറ്റി. മാമ്മോദീസായിലൂടെ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലും ഉത്ഥാനത്തിലും പങ്കാളികളാകുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു ക്രൈസ്തവനെ സംബന്ധിച്ച് ഭൗതിക മരണം എന്നത് മാമ്മോദീസായിൽ ആരംഭിച്ച ആത്മീയ മരണത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും പൂർത്തീകരണമാണ്. അത് പഴയ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് പുതിയ മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള, ദൈവിക തേജസ്സിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനമാണ്.

വിശുദ്ധരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ മരണം

വിശുദ്ധരുടെ ജീവിതവും അമൂല്യമായ വാക്കുകളും മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം അകറ്റി മനോഹരമായ പ്രത്യാശ നമ്മിൽ നിറയ്ക്കുന്നു. ചെറുപുഷ്പമായ വിശുദ്ധ തെരേസ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയത് താൻ മരിക്കുകയല്ല, മറിച്ച് ജീവനിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണെന്നാണ്. മരണം ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണത നേരിട്ട് അനുഭവിച്ചറിയാനുള്ള സുവർണ്ണ അവസരമാണെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതുപോലെ, അസ്സീസിയിലെ വിശുദ്ധ

ഫ്രാൻസിസ് മരണത്തെ ഒരു ശത്രുവായല്ല, മറിച്ച് 'സഹോദരി' എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ദൈവത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്ന ഏത് അനുഭവവും വിശുദ്ധർക്ക് ഏറെ പ്രിയങ്കരമായിരുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ വിയോഗത്തിൽ ദുഃഖിക്കുന്നവർക്കായി വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ എഴുതിയ ആശ്വാസ വചനങ്ങൾ എക്കാലത്തും പ്രസക്തമാണ്. സ്നേഹം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നും, മരണം ഒരു മറ മാത്രമാണെന്നും, താൻ അപ്പുറത്തെ മുറിയിലേക്ക് മാറിയെന്നേയുള്ളൂ എന്നും അഗസ്റ്റിൻ ചിന്തിപ്പിച്ചു. ഈ വാക്കുകൾ മരണമടഞ്ഞ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ പൂർണ്ണമായി നമ്മിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞു പോയിട്ടില്ലെന്നും, ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ അവർ നമ്മെ ഓർക്കുകയും നമുക്കായി മധ്യസ്ഥത വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള ദിവ്യസാന്ത്വനം നൽകുന്നു.

വിശുദ്ധ കുർബാനയും കൂദാശകളും

സഭയുടെ കൂദാശകൾ ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ അവന്റെ യാത്രയിലുടനീളം നിത്യജീവനിലേക്ക് ഒരുക്കുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന നിത്യജീവിതത്തിന്റെ ഔഷധവും അമൃതവുമാണ്. തന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് നിത്യജീവനുണ്ടെന്നും, ഒടുവിലത്തെ ദിവസം അവനെ ഉയിർപ്പിക്കുമെന്നും യേശു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മരണാസന്നർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന രോഗീലേപനവും അവസാന യാത്രാഭക്ഷണമായ തിരുപ്പാഥേയവും അന്ത്യനിമിഷങ്ങളിൽ ആത്മാവിന് വലിയ ധൈര്യവും ആശ്വാസവും പകരുന്നു. ഭയമില്ലാതെ ദൈവകരങ്ങളിലേക്ക് സ്വന്തം ആത്മാവിനെ ഭരമേൽപ്പിക്കാൻ ഈ സാന്നിധ്യം ഓരോ വിശ്വാസിയെയും പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

മരണാനന്തര ജീവിതവും സഭാപഠനവും

കത്തോലിക്ക സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പഠനമനുസരിച്ച് മരണ ശേഷം ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ സ്വന്തം ജീവിതത്തെ കാണുന്നു. ദൈവവുമായുള്ള പരിപൂർണ്ണവും നിത്യവുമായ ഐക്യമാണ് സ്വർഗ്ഗം. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ആത്മാവിനുണ്ടാകുന്ന സ്നേഹനിർഭരമായ ഒരുക്കവും ശുദ്ധീകരണവുമാണ് ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം. ദൈവത്തിന്റെ അളവറ്റ കരുണയിൽ പ്രത്യാശ അർപ്പിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവന് മരണം ഭയപ്പെടേണ്ട ഒന്നല്ല, മറിച്ച് ദൈവിക നീതിയുടെയും കരുണയുടെയും പൂർത്തീകരണമാണ്.

പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ വേർപാടും സഭയുടെ മധ്യസ്ഥതയും

വേർപാടിന്റെ തത്കാലിക സങ്കടം മനുഷ്യസഹജമാണ്. യേശുപോലും തന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തായ ലാസറിന്റെ കല്ലറയിൽ കണ്ണീരൊഴുക്കി. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവന്റെ ദുഃഖം പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരുടെ ദുഃഖമല്ല. മരിച്ചവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നത് സഭയുടെ വലിയൊരു ദൗത്യമാണ്. നാം അർപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ കുർബാനകളും പ്രാർത്ഥനകളും വഴി മരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് നിത്യശാന്തി ലഭിക്കുന്നു.

നിത്യവെളിച്ചത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണം

ഞാൻ തന്നെ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനുമാണ് എന്നും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും എന്നുമുള്ള യേശുവിന്റെ വാഗ്ദാനം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ബലമാണ്. ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ സഹനങ്ങളും കണ്ണീരും നിത്യതയിലെ ആനന്ദത്തിന് മുന്നിൽ തീർത്തും അപ്രസക്തമാണ്. കുരിശുമരണത്തിലൂടെ പാപത്തെ തോൽപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം നമ്മെ മരണത്തിനപ്പുറമുള്ള ലോകത്തേക്ക് കൈപിടിച്ചു നടത്തുന്നു.

വേർപാടിന്റെ സങ്കടങ്ങൾക്കിടയിലും മരണത്തെ കണ്ട് നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. കാരണം, നമ്മെ അനുദിനം സ്നേഹിക്കുന്ന, നമുക്കായി കാത്തിരിക്കുന്ന കരുണാമയനായ ദൈവത്തിന്റെ കൈകളിലേക്കാണ് നാം നമ്മുടെ ജീവനെ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നത്. മരണം സ്നേഹത്തിലേക്ക് കണ്ണുതുറക്കലാണ്; നിത്യവെളിച്ചത്തിലേക്കുള്ള മനോഹരമായ പ്രയാണമാണ്. ഈ ദൈവിക പ്രത്യാശ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ സദാ ജ്വലിച്ചുനിൽക്കട്ടെ.